

DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî
Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni împotriva lui Stanislav Lungu, intervenient accesoriu Compania de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea în ordine de regres a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 04.08.2014 SAR “Donaris Group” SA (în prezent CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Lungu Stanislav, intervenient accesoriu CA „Transelit” SA, prin care a solicitat încasarea de la Lungu Stanislav în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a prejudiciului material în sumă de 30474,44 lei și încasarea de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, între CA „Donaris Group” SA și asiguratul Racoviță Denis a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto-casco nr. CSK2012-PA-0004 din 20 ianuarie 2012, prin care a fost asigurat autoturismul de model “Volvo XC90”, fabricat în anul 2004, cu n/î KXR 222, contra mai multor riscuri, inclusiv cel împotriva prejudiciilor cauzate de accidente de circulație.

Menționează reclamantul că, la 05 martie 2012, ora 16:00, în mun. Chișinău, la intersecția str. Meșterul Manole cu str. Sargidava, automobilul de model “Volvo XC90” cu n/î KXR 222, a fost implicat într-un accident rutier cu autovehiculul de model „Volkswagen Cady” cu n/î COP 923, condus de către pârâtul Lungu Stanislav.

Sușține reclamantul că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 05 martie 2012, vinovat în comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Lungu

Stanislav, în baza art. 242 alin. (2) Codul contravențional și sancționat cu o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 lei.

Invocă reclamantul că, posesorul autovehiculului de model “Volkswagen Cady” cu n/î C OP 923, deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. AKO1 17529, eliberată de CA „Transelit” SA, fiind valabilă pentru perioada 01 martie 2012 - 30 aprilie 2013. Drept urmare a accidentului rutier, de către SAR „Donaris Group” a fost întocmit dosarul de daune nr. 0542/12 din 12 martie 2012. La 12 martie 2012 și la 02 iulie 2012 a fost întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor semnat de părțile implicate în accidentul rutier, precum și de reprezentantul CA „Transelit” SA.

Precizează că, în urma examinării dosarului de daune s-a constatat că cazul declarat este caz asigurat și urmează a fi despăgubit. Astfel, în rezultatul operațiunilor de calcul s-a stabilit că despăgubirea de asigurare a autovehiculului avariat de model „Volvo XC90” cu n/î K XR 222, constituie suma de 69422,60 lei, conform calculelor unității de specialitate SC „Speranța PF Com” SRL.

Afirmă că, conform dispoziției nr. CSK-12/0450T din 11.10.2012 s-a achitat despăgubirea de asigurare în sumă de 64539,56 lei, valoare stabilită în baza acordului de regularizare a cazului de asigurare păgubitului Racoviță Denis, conform ordinelor de plată nr. 00001595 și nr. 00001596 din 20 august 2012, precum și nr.00002434 din 11 decembrie 2012.

Sușține reclamantul că, în corespundere cu dispozițiile art.1329 Cod civil și ținând cont de faptul că persoana responsabilă de cauzarea prejudiciului în rezultatul unui delict, deține contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto la CA „Transelit” SA, în baza Legii nr. 414-XVI s-a adresat asiguratorului cu solicitarea recuperării sumei prejudiciului în limita răspunderii sale prevăzute de art. 40 alin. (7) din Legea nr. 414-XVI.

Menționează reclamantul că, la data de 27 martie 2013 între CA „Transelit” SA și SAR „Donaris Grup” SA a fost întocmit un acord de stingere a datoriilor reciproce, inclusiv și cea menționată în dosarul de daune CASKO 0542/12 în sumă de 34065,12 lei. Pe când, paguba materială în mărime de 30474,44 lei, ce constituie uzura pe cazul dat, urmează a fi încasată de la persoana vinovată care a produs accidentul rutier, în speță – Lungu Stanislav.

Ca urmare, la data de 11.02.2013 în adresa lui Stanislav Lungu a fost expediată o cerere prealabilă, prin care i s-a propus achitarea, în mod amiabil, a valorii uzurii, calificată ca pagubă materială, însă Lungu Stanislav nu a reacționat în nici un fel la cererea înaintată.

Solicită reclamantul încasarea de la Lungu Stanislav în beneficiul acestuia a prejudiciului material în sumă de 30474,44 lei.

Prin hotărârea din 25 mai 2015 a judecătoriei Ciocana mun. Chișinău s-a admis acțiunea înaintată de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA și s-a încasat de la Lungu Stanislav în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA suma de 30474,50 lei cu titlu de despăgubire de asigurare achitată păgubitului ca urmare a relațiilor de asigurare facultativă; suma de 914 lei cu titlu de cheltuieli judiciare sub formă de plată a taxei de stat și suma de 3500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în total suma de 34888,50 lei. La fel, s-a încasat de la Lungu Stanislav în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate de instanța de judecată pentru citarea și chemarea părților în instanța de judecată în sumă de 24,20 lei.

Prin decizia din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Lungu Stanislav; s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a pronunțat o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

La data de 23 februarie 2016 CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe, precum și încasarea de la Lungu Stanislav a taxei de stat în mărime de 457 lei achitată la depunerea cererii de recurs.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, decizia contestată este ilegală și pasibilă casării, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, a fost interpretată în mod eronat legea și a fost aplicată în mod eronat analogia legii.

Susține că, prin prisma art. 1329 Cod civil, recurentul și-a realizat dreptul de a pretinde de la persoana responsabilă Lungu Stanislav achitarea prejudiciului material achitat lui Racoviță Denis, în condițiile în care intimatul a prezentat o poliță valabilă la data accidentului rutier eliberată de către CA „Transelit” SA, iar compania a achitat doar suma de 34065,12 lei, cu excluderea uzurii. Or, asigurătorul de răspundere civilă achită despăgubirea de asigurare fără uzura.

Ca urmare, recurentul reține că la înaintarea acțiunii nu a invocat vre-un temei de regres prevăzut la art.29 al Legii 414 din 22.12.2006, dar a invocat prevederile art. 1329 Cod civil, care reprezintă un drept de subrogare. Astfel, subrogarea este, nu altceva decât, substituirea asigurătorului în toate drepturile asiguratului sau beneficiarului asigurării - în limitele despăgubirii de asigurare - contra celor răspunzători de producerea daunei. Pentru ca subrogarea să poată fi instituită trebuie ca asigurătorul să fi plătit asiguratului despăgubirea de asigurare convenită. Plata despăgubirii constituie baza și măsura subrogării. Pe calea subrogării asigurătorul dobândește dreptul asiguratului cu toate garanțiile și accesoriile sale.

Precizează că, acțiunea recurentului cu privire la încasarea de la persoana responsabilă de survenirea riscului asigurat a prejudiciului material în partea neacoperită de polița de asigurare de răspundere civilă obligatorie auto, este realizarea de către aceasta a unui drept legal.

La fel, menționează că, modificările din 20.07.2012 ale Legii 414 din 21.12.2006, a prevederilor art. 28 alin. (3¹), exceptă răspunderea civilă persoanei răspunzătoare de producerea accidentului rutier în partea neacoperită prin despăgubirea achitată de compania de asigurare care avea încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, lăsând această diferență pe seama companiei de asigurare care avea încheiat contract de asigurare facultativă de bunuri cu persoana păgubită. Deci, rezultă că accidentul rutier a fost produs pînă a fi modificată legea, respectiv compania de asigurare care a despăgubit, în baza unui contract facultativ, păgubitul prin subrogare, dispune de dreptul legal de a solicita de la vinovat achitarea diferenței neacoperite de asigurător.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost pronunțată la data de 19 noiembrie 2015 și expediată în adresa participanților la proces conform scrisorii de însoțire cu nr. 4179, nefiind datată. (f.d. 160)

Astfel, Colegiul reține că, deoarece la materialele pricinii nu sunt înscrisuri care ar confirma recepționarea de către recurent a deciziei recurate, recursul declarat de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA la data de 23 februarie 2016, este în termen.

Examinând argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept, să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Înaintând cererea de chemare în judecată împotriva lui Lungu Stanislav, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a solicitat încasarea sumei 30474,50 lei cu titlu de prejudiciu material, ce constituie daunele excluse din asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, formate din uzura autovehiculului ca urmare a producerii accidentului rutier.

Fiind investită cu judecarea pricinii, prima instanță, a constatat temeinicia acțiunii înaintate de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA și a încasat de la Lungu Stanislav în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA suma de 30474,50 lei cu titlu de despăgubire de asigurare achitată păgubitului ca urmare a relațiilor de asigurare facultativă; suma de 914 lei cu titlu de cheltuieli judiciare sub formă de plată a taxei de stat și suma de 3500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Judecând apelul declarat de Lungu Stanislav, instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia și ilegalității hotărârii primei instanțe, astfel că, casând integral hotărârea primei instanțe a pronunțat o nouă hotărâre, prin care acțiunea înaintată de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de recurs constată că deși, la soluționarea pricinii au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel cu privire la netemeinicia hotărârii primei instanțe sunt incorecte, rezultate din aplicarea greșită și interpretarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material aplicabile la caz.

Materialele cauzei atestă că la 05 martie 2012, ora 16:00 în mun. Chișinău, la intersecția str. Meșterul Manole cu str. Sargidava, s-a produs un accident rutier cu implicarea automobilului de model “Volvo XC90” cu n/î KXR222, condus de către Racoviță Denis și automobilul de model “Volkswagen Cady” cu n/î COP923, condus de către Lungu Stanislav (f.d.34).

Vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Lungu Stanislav, conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 05 martie 2012 (f.d.34).

S-a mai constatat că Racoviță Denis a fost beneficiarul asigurării facultative a mijloacelor de transport auto-casco la asigurătorul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, avînd încheiat contractul de asigurare facultativă a mijloacelor de transport auto-casco nr. CSK2012-PA-0004 din 20 ianuarie 2012, prin care a fost asigurat autoturismul de model „Volvo XC90” cu n/î KXR222, contra mai multor riscuri, inclusiv cel împotriva prejudiciilor cauzate de accidente de circulație. (f.d. 27-31, 38)

Posesorul autovehiculului „Volkswagen Cady” cu n/î COP923, la rîndul său, deţine poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă eliberată de CA „Transelit” SA cu nr AK0117529, valabilă pentru perioada 01 martie 2012 - 30 aprilie 2013 (f.d.33).

Ca urmare, a fost întocmit dosarul de daune nr. 0542/12 din 12 martie 2012, iar la 12 martie 2012 şi respectiv, la 02 iulie 2012 a fost întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor, semnat de către părţile implicate în accidentul rutier, precum şi reprezentantul CA „Transelit” SA. (f.d.11-12).

Conform calculelor unităţii de specialitate SRL „Speranţa PF Com” valoarea despăgubirii de asigurare a autovehiculului „Volvo XC90” cu n/î KXR222 a fost estimat la suma de 69422,60 lei. (f.d.19)

Este cert şi faptul că, în baza devizelor calculului costului reparaţiei autovehiculului avariat din 02 aprilie 2012 şi din 11 octombrie 2012 (f.d. 13-16), acordului cu privire la stabilirea cuantumului despăgubirii de asigurare din 11 octombrie 2012 (f.d. 24), dispoziţiilor cu privire la asigurare conform poliţei de asigurare CSK2012-PA-0004 din 20 ianuarie 2012 nr. nr. CSM-12/0450 din 02 aprilie 2012, CSK-12/0450S din 17 iulie 2012 şi nr. CSK-12/0450T din 11 octombrie 2012 (f.d. 8-10), CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a achitat lui Racoviţă Denis suma despăgubirii de asigurare în mărime de 64539,56 lei, conform ordinelor de plată nr. nr. 00001595, 00001596 din 20 august 2012 şi nr. 00002434 din 11 decembrie 2012, (f. d. 22, 23, 25).

Ulterior, la data de 27 martie 2013 CA „Transelit” SA, în baza acordului de stingere a datoriilor reciproce, a achitat CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA suma de 37065,12 lei pentru automobilul deteriorat de model „Volvo XC90” cu n/î KXR222 în rezultatul producerii accidentului rutier din 05.03.2012.

Iar, la 04 august 2014 CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA s-a adresat în instanţa de judecată solicitînd încasarea de la persoana vinovată în comiterea accidentului rutier din 05.03.2012 – Lungu Stanislav a prejudiciului material în mărime de 30474,50 lei.

Conform art. 1329 alin.(1) Cod civil, asiguratorul care a plătit despăgubirea de asigurare preia, în limitele acestei sume, dreptul la creanţă pe care asiguratul sau o altă persoană care a încasat despăgubirea de asigurare îl deţine în raport cu terţul responsabil de producerea pagubei dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În circumstanţele relatate, instanţa de recurs constată că instanţa de fond corect a reţinut la soluţionarea pricinii prevederile art. 1329 alin. (1) Cod civil, care reglementează preluarea de către asigurator a drepturilor asiguratului, inclusiv şi dreptul de creanţă pe care asiguratul care a încasat despăgubirea de asigurare îl deţine în raport cu terţul responsabil de producerea pagubei dacă legea sau contractul nu prevede altfel şi întemeiat a reţinut temeinicia cerinţelor înaintate de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA.

Or, fiind stabilit incontestabil că CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a achitat integral, la 20 august 2012 şi la 11 decembrie 2012, conform ordinelor de plată anexate la dosar, despăgubirile de asigurare pe cazul de asigurare, prin prisma prevederilor legale în vigoare la ziua apariţiei cazului asigurat, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA beneficiază de dreptul de creanţă în raport cu terţul responsabil de producerea accidentului rutier, care la caz este Lungu Stanislav, creanţa fiind

formată din daunele excluse din asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, care constituie uzura autovehiculului.

În susținerea opiniei date servesc și prevederile art. 16 alin. (2) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă, care indică că pentru recuperarea daunelor excluse din asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto conform alin. (1), persoana păgubită este în drept să intenteze în instanța de judecată acțiune civilă împotriva persoanei răspunzătoare de producerea accidentului.

Prin urmare, nu poate fi reținută ca întemeiată concluzia instanței de apel, precum că CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA nu putea înainta acțiune de regres împotriva lui Lungu Stanislav, pe motiv că între aceștia nu există un raport contractual și respectiv, legea nu prevede dreptul de a fi solicitată încasarea despăgubirilor de asigurare sub formă de uzură.

La capitolul dat, instanța de recurs reține că recurentul corect a menționat că de fapt uzura face parte din valoarea totală a prejudiciului material provocat păgubitului (diferența de cost, rezultată din prețul pieselor și materialelor pînă la momentul accidentului și cel după producerea lui) și se supune regulilor generale de reparare a pagubei în rezultatul delictului, în condițiile în care CA „Transelit” SA nu a achitat diferența în cauză, iar Lungu Stanislav nu este scutit de obligarea achitării sumei respective păgubitului, prin subrogare recurentului.

Respectiv, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA din momentul achitării despăgubirii de asigurare, a substituit asiguratul său în toate drepturile acestuia și prin urmare, dispune de un drept legitim de a pretinde repararea prejudiciului material, inclusiv și în partea în care asiguratorul de răspundere civilă nu a achitat integral despăgubirea de asigurare achitată de către recurent păgubitului.

De asemenea, este de remarcat că accidentul rutier în prezenta cauză civilă s-a produs la 05.03.2012, atunci când nu erau aplicabile modificările Legii nr.414 din 22.12.2006, art. 28, fiind completat cu alin. (3¹) prin Legea nr.94 din 26.04.2012, conform căruia în cazul în care în drepturile persoanei păgubite s-a subrogat asiguratorul conform prevederilor art.22 alin.(13), eventuala diferență de despăgubire dintre asigurarea de bunuri și asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto rămîne pe contul asigurării de bunuri, fără a fi recuperată de la asigurat (persoana răspunzătoare de accident), dacă despăgubirea plătită din asigurarea de bunuri nu depășește limita maximă a despăgubirii prevăzută la art.14 alin.(2).

Astfel, atît raportul juridic litigios în speță, cît și producerea riscului asigurat, au avut loc pînă la intrarea în vigoare - 20.07.2012 a modificărilor din Legea nr.414 din 22.12.2006.

Deci, este cert faptul că pînă a fi modificată Legea nr.414 din 22.12.2006, compania de asigurare care a despăgubit, în baza unui contract facultativ, păgubitul Racoviță Denis, prin subrogare, este de drept de a solicita de la Lungu Stanislav achitarea diferenței despăgubirii de asigurare neacoperite de CA „Transelit” SA în mărime de 30474 lei.

În contextul dat, Colegiul decelează că instanța de apel, întru susținerea concluziei sale, incorect a aplicat speței prevederile art. 29 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă, deoarece din cele menționate supra rezultă cu certitudine că prezenta acțiune a fost înaintată în baza prevederilor art. 1329 Cod civil, care reglementează raportul de subrogare, și nicidecum nu s-a indicat vre-un temei de

regres.

Cu referire la aplicabilitatea prevederilor art. 1398 alin. (1) Cod civil, Colegiul reține că instanța de fond corect a aplicat speței date dispozițiile menționate supra, deoarece în condițiile în care Lungu Stanislav a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier, acesta urmează să repare prejudiciul cauzat păgubitului.

În consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele aduse de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA și-au găsit confirmarea în cadrul examinării prezentului recurs.

În acest context, instanța de recurs ține să menționeze și faptul că la depunerea cererii de recurs, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a solicitat și compensarea cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat suportată la examinarea pricinii în ordine de recurs în mărime de 457 lei.

La caz, instanța de recurs reține prevederile art. 94 alin.(1) CPC, care indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată, iar cum rezultă din actele cauzei CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat suportată la examinarea pricinii în instanța de recurs în sumă 457 lei, drept dovadă servind ordinul de plată nr. 495 din 26.01.2016. (f.d. 168)

Astfel, având în susținere normele citate, instanța de recurs găsește justificată și pretenția recurentului privind încasarea de la Lungu Stanislav a cheltuielilor de judecată suportate la examinarea pricinii în ordine de recurs, motiv pentru care urmează a fi admisă.

În conexiunea celor menționate supra, se constată că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ceea ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când prima instanță a examinat pricina sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, legea materială ce guvernează raportul juridic și participanții acestuia.

De asemenea, Colegiul reține că în cadrul judecării pricinii, instanța de fond a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

În circumstanțele de fapt și de drept menționate și avînd în vedere faptul că Curtea de Apel Chișinău a aplicat și interpretat eronat normele de drept material, iar hotărârea din 25 mai 2015 a judecătoriei Ciocana mun. Chișinău este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu verificarea și aprecierea probelor administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei recurate și menținerea în vigoare a hotărîrii instanței de fond.

În baza celor expuse, în conformitate art. 445 alin. (1) lit. f) CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni.

Se casează decizia din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni împotriva lui Stanislav Lungu, intervenient accesoriu Compania de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea în ordine de regres a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată și se menține hotărârea din 25 mai 2015 a judecătorei Ciocana mun. Chișinău.

Se încasează de la Lungu Stanislav în beneficiul Companiei de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni suma de 457 (patru sute cincizeci și șapte) lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru plata taxei de stat la judecarea pricinii în ordine de recurs.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Oleg Sternioală